

Tipografia:
 BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
 Scriitorii colaboratori cu re-
 munerire: Mănușir și nu se re-
 trimite!

PREȚUL DE ABONAMENT:
 Brașov, piața mare Nr. 22.
 Inserate mai primite în Viena:
 Ludwig Rosner, Rosenstein & Töglér,
 Otto Mayr, Heinrich Schalk, Alois
 Birkel, M. Linder, A. Oppel, J. Dan-
 selberg. În Budapesta: A. V. Gold-
 lechner, Anton Menz, Eckstein Bernat,
 în Frankfurt: G. L. Imbe, în Ham-
 burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
 garzândo pe o coloană 8 cr.
 și 30 cr. timbru pentru o pu-
 blicare. Publicări mai dese
 după tariful și învoială.
 Reclame pe pagina III-a o se-
 ria 10 cr. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

Nr. 143.

Brașov, Vineri (13 Iulie)

1888.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
 Abonamente pentru Austro-Ungaria
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se prenumără la toate ofi-
 ciele postale din țară și din
 afară și la dd. colectori.
 Abonamentul pentru Brașov:
 la administrație, piața mare
 Nr. 22, etajul I.: pe un an
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
 casă: Pe un an 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Un exemplar 5 cr. v. a. sau
 15 bani.
 Atât abonamentele cât și
 inserțiile sunt a se plăti
 înainte.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou
 abonament la care invităm pe toți amicii și spri-
 jinatorii foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
 pe trei luni 3 fl.
 pe șase luni 6 fl.
 pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:
 pe trei luni 10 franci,
 pe șase luni 20 franci,
 pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
 mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, cari se vor abona din nou,
 să binevoiescă a scrie adresa lămurită și
 a arăta și posta ultimă.

Administrația „Gazetei Transilvaniei”

Brașov, 30 Iunie st. v. 1888.

Mare senzația a produsă pre-
 tutindeni afacerea de divorț din-
 tre Regele Milan și Regina Na-
 talia ai Sârbiei. Și cu atât mai
 mare e svonul ce-lu face, cu cât
 se asigură, că certa regretabilă
 dintre părechia regală sârbescă are
 un caracter politic.

E în adevăr o apariție cu
 totul surprinzătoare d'a vedea p'un
 rege temându-și dinastia de pro-
 pria sa soție. Regele Milan se
 află în această tristă situație, decă
 este să dăm credemintu rapor-
 turilor oficiale din Belgrad.

Regina Natalia, se dice, are o
 inclinare pronunțată pentru intrige
 politice și nu împărtășește vederile
 politice ale soțului său. De aceea
 regele Milan n'a mai putut ră-
 mână indiferent față cu intenți-
 unea ei de a se întorce în țară și
 de a juca acolo „un rol activ
 politic”, care nu se poate uni cu
 „politica Regelui”. Astfel s'a vâ-
 dut silitu Regele de a face pași
 ca Regina să rămână mai mult
 timp în străinătate și totodată
 ca să se aducă la Belgrad fiul
 său, prințul de coronă, care se
 află de prezent la mamă-sa în
 Wiesbaden.

Spre scopul acesta Regele a
 propus să i se prezenteze Reginei
 un act de stat subscris de el, de
 metropolitul, de episcop și de
 întregu ministeriul, în care i se
 rezervă Reginei toate drepturile și
 demnitățile sub condițunea, ca să
 pășescă pe pământ sârbesc nu-
 mai când îi va da voiă Regele. În
 acest act s'a mai stabilit ca
 prințul de coronă să rămână încă
 4¹/₂ ani sub supravegherea Regi-
 nei, urmându studiile sale în Ger-
 mania și numai în lunile de va-
 canță să meargă la Belgrad la ta-
 tăl său.

Regina Natalia a refuzat de
 a subscrie acest act și n'a voit
 să dea audiență episcopului de Nișu
 Dimitrie, care a fost însărcinat
 de Regele a-i face propunerile de
 mai sus.

În urma acesta — dîcî oficioșii
 sârbi — Regele Milan s'a vădut
 constrîns să ceră divorțul. Tot-
 odată a trimis pe ministrul său
 de război general Protici la Wies-
 baden cu însărcinarea să ducă la
 Belgrad pe prințul de coronă

Alexandru. Regina a refuzat de
 a preda pe fiul său generalului
 și se asigură, că în urma acesta
 d-lu Protici a cerut intervenirea
 autorităților germane.

Regina Natalia a adresat mi-
 tropolitului sârbesc Theodosiu ur-
 mățoarea telegramă, din care se
 vede că este decisă a nu ceda în
 acesta afacere:

„Regele m'î scrie, că a făcut pași,
 spre a dobîndi divorțul. Nici legea
 canonică, nici legea civilă nu admit
 divorțul fără cauze reale. Deoarece eu
 în cazul nostru nu cunosc asemenea
 cauze, nu mă voi învoi niciodată. Mă
 încred în dreptatea dumnezească.”

În altă telegramă Regina a-
 rată de ce nu a primit pe epis-
 copul de Nișu dîcînd: „n'am
 să m'î imput absolut nimic, de
 aceea nu mă tem de lumina
 zilei și nu voi primi niciodată
 un aranjament secret.”

Nici cei din Belgrad, precum
 se vede, n'au ce imputa nimic
 Reginei în ceea ce privește mora-
 litatea ei, dîr cu atât mai mult
 îi impută, că în contradicție cu
 politica Regelui, care s'a alăturat
 la Austria, ea s'a încungiurat cu
 capii opoziției sârbești și a in-
 fluințat pe față în favoarea poli-
 ticii rusești.

Sunt ori nu simpatiile rusești
 ale Reginei Natalia o cauză de di-
 vorț? Asupra acestei chestiuni va
 să se decidă consistoriul din
 Belgrad.

Ajunge deocamdată, că Regele
 e decis să se divorțe și că pașii
 săi ulteriori sunt de natură a
 nasce complicații în Serbia, unde
 de sigur că unii vor fi pentru
 Rege, alții pentru Regina.

Dîr și afacerea aducerii prin-
 țului de coronă la Belgrad, poate
 da naștere unor mari neplăceri,
 căci autoritățile germane vor
 să se lăsmulgă cu forța din bra-
 țele mamei sale, care nu vrea să
 lase de lângă sine.

Mătușa Reginei, principesa rusă
 Murussi, a cerut, se dice, interve-
 nirea guvernului german în fa-
 vora Reginei Natalia, dîr fără
 succes.

Europei i se va oferi dîr ra-
 rulu spectacul al unui divorț
 într-o familie regală, pusă la cale
 în nise împrejurări foarte curioase.
 Acest proces de despărțire poate
 să fie curîndu rezolvat în sensul
 Regelui Milan, dîr nu totu așa de
 curîndu se vor pute nimici efec-
 tele stricătioase, ce le va săv
 pentru veda dinastiei Obrenovic
 în Serbia.

Noutăți din București.

Alătura cu fosta fabrică de baci-
 lauriat și cu cea de advocați mai func-
 ționează chiar și astăzi în capitala țării
 o fabrică de licențe în științele politice și
 juridice.

Primirea în această fabrică nu e im-
 preunată cu îndeplinirea unor anumite
 condiții morale sau școlare și de aceea
 iesu dintr'însa nise demagogi de cea mai
 rea specie.

Când în serile lungi de iernă, în

ședători sătenii încep să spună dela va-
 tra focului povești: „de când era lupu
 cățel și barna vițel” în aceleași seri
 nise orășeni gură-cască se adună în Bu-
 curesci într-o ședătoare în care unii po-
 vestitori, sub titlul de profesori, spunu
 povești din *economia politică, științele fi-
 nanciare, statistică etc.* și după o sută și
 una de seri ascultătorii primesc *diplome
 de licențe* de a defăima legile și pe mai
 marii țării, de a scrie câte verfi și us-
 cate prin gazete și de a îndruga la vorbe
 gôle prin foruri și întruniri publice.

Nu-i vorba, am auditu că și D-vostă
 aveți o asemenea specie de juristi ești
 din fabricile dela Aiud, Kecskemet și
 Dobrițin și mulți dela noi se mângăia
 cu această împrejurare.

Pe mine însă nu mă poate mângăia,
 pentru motivul, că pe când la D-vostă
 lucrul e explicabil, pentru cuvîntul,
 că Ungurii la înființarea dualismului
 spre a-și recruta aderenți aveau nevoia
 de a crea o armată de funcționari, pen-
 tru a căroră calificare, ei ștersese,
 să înlesnise condițiile legiferate de
 absolutismul austriac, în același timp
 noi, fiindu un stat omogen, n'aveam
 trebuință de *cuceriri interne* prin funcțio-
 nari alu căroră număr ar trebui redus
 câtu s'ar pute mai mult prin aspirarea
 condițiilor de admisibilitate în func-
 țunile publice.

Decă enciclopedistii noștri autodidacti
 prin indigenarea legiunilor străine, au
 complicat infricoșat sistemul nostru
 administrativ, apoi *semidoctii demagogi*
 ieșiți din cele trei fabrici menționate
 mai sus, storcîndu în favoarea lor
 această complicație, pescuesc astăzi
 cu înlesnire în turbure, astfel că nu
 mai trăesc bine, fără muncă, dîr im-
 piedecă ori-ce încercare bună și serioasă
 privitoare la o reorganizare radicală a
 serviciilor publice.

Cei mai apropiați de categoria ce-
 loră ești din fabricile în chestiune sunt
studentii funcționari și *studentii gazetari*,
 dintre cari unii au ajuns să ocupe în-
 semnate poziții în societate, fără ca
 să-și fi terminat studiile liceale, sau
 universitare.

Categoria acestora e totu așa de
 anevoiosă de a o pute aduce la *respectul
 ordinei*, ca și acelora cu titluri academice
 liberale de *fabricile indigene sau străine*.
 Omenii serioși sunt luați de cătră a-
 ceste două categorii în bătae de joc,
 intențiunile lor bune sunt defăimate
 și mai avîndu și dreptul de vot, pen-
 tru cea mai mică observare ce li-se face,
 ei amenință pe profesorii lor și chiar
 și pe superiorii lor funcționari, cu *res-
 bunarea la urnă*, așa că chiar și cel
 mai desinteresat patriot trebuie să se
 iee cu binisorul pe lângă ei.

A treia categorie a funcționarilor
 publici e aceea recrutată din comercianți
 scăpătați și din meseriași leneși, cari
 n'au nici *carte*, nici *naționalitate*, și cari
 în mare parte facu pe *agenții electorali*
 ai partidelor militante.

Încătu pentru calificarea ome-
 nilor din această categorie ajunge să vă
 spu, că într-o di avîndu o afacere la o
 autoritate, găsise un funcționar, care
 dela unirea principatelor și până astăzi
 era totu în același post pe care îl
 ocupase la început. La întrebarea mea:
 cum de a rămas staționar? Imi răs-
 punse categoric dîcînd: „Apoi de,
 cocône! Carte nu știu, meșteșug n'am

învîțat, ce eram să mă facu decătu
 slușbaș?”

Decă aceste trei categorii pot să
 existe, cauza se poate atribui numai așa
 numitului *cumul*, care face cu puțință
 ca o persoană cu carte să ocupe de-o-
 dată câtu mai multe funcțiuni de deose-
 bită natură, așa că pentru îndeplinirea
 acestor sarcini n'are nici pregătirea ce-
 rute, nici timpul necesar, ci numai
 sarcina de a subscrie fără nici unu scrupul
 hărțile ce li se pun înainte.

Cumulul e identic cu *lipsa de con-
 trol*. Căci decă unu inginer e chemat
 să supravegheze lucrările unui *agricultor*
 și acesta pe ale unui *jurist* care la rîndul
 său se crede mai tare în filosofie
 decătu cel cu *licență în litere*, neapărat
 urmăz să suferim de *lipsa de control*
 care oferă posibilitate celor mici să se
 porce cu truță față cu cei mari și care
 face pe totu *natul* să credă, că are
 știință universală.

De acesta a noastră slăbiciune știu
 mai bine să profite străinii, cari dau nă-
 vală în țară și cari de acasă plăcă cu
 ideea premeditată, că pot să primescă
 ori-ce funcțiune, sau să întreprindă ori-ce
 lucrare la noi neputîndu fi controlați,
 de cei însărcinați, cari în toate se ames-
 tecă fără să pricepă ceva.

În capul acestor clase orășenesci
 ce se hrănesc de pe spina sâtenului,
 sub numirea engleză de *budget*, e
 omnipotența personală, ca și în villa-
 turile turcesci, unde totul atîrnă de bu-
 nul plăcu alu unei persoane.

La noi ori-ce hărta trebuie dată în
 mâna capului autorității, care după ce
 pune rezoluțiunea pe ea, o trece la registra-
 tură și pe urmă se împarte prin șefi de di-
 visiuni unor *conciști-copiști*, căci atribu-
 țiunea acestora nu e decătu a da ore-
 care formă stilistică rezoluțiunei puse pe
 petițiune.

Pentru stilizarea acesta nu se cere
 nici studiu, nici capacitate și de aceea
 la noi ori-care poate fi funcționar public.

Decă ar fi ca la D-vostă, ca toate
 hărțile să se rezolve de *colegiul refe-
 renților* prin *majoritate de voturi*, cred
 că ar începe și pentru noi o altă eră
 mai bună decătu cea de până acum și
 cerîndu-se în acest scop referenților
 serioși titluri academice, ar fi posibilă
 înlăturarea plagei funcționarismului și
 advocatismului semidoct și demagog;
 plagă, care apasă ca unu stan de piatră
 asupra plugarului român.

Nourășu.

Desvoltarea industriei în România.

Luni în 9 Iulie n.c. s'a serbat în
 grădina „Opler” în Bucuresci aniversa-
 rea Societății operatorilor români și
 s'a făcut distribuția premiilor date
 acelora, cari s'au distins prin obiectele
 ce le-au espus anul trecut la Craiova.

Mai înainte de a procedea la distri-
 buirea premiilor, activul și zelosul
 președinte al Societății, d-lu D. But-
 culescu, făcîndu o dare de seamă des-
 pre esoposițiunea din Craiova, a constat
 cu bucurie, că s'au realizat însemnate
 progrese în diversele direcțiuni ale ac-
 tivității industriale. Din constatările
 dlui Butculescu, reproducem după „Ro-
 mânul” următoarele:

„Nu este tocmai de multu când în

țera românească se aducea spirtu din străinătate. Acum România exportează în mari cantități la Triest și chiar în Spania, constatându-se că spirtoasele românești întrec pe cele rusești.

S'au înființat mai multe fabrici de licoruri, care se pot compara ori când cu cele străine.

Mari sunt progresele cari s'au făcut în ce privește viticultura. Golu-Drancei, Uricani, Cotnari, Drăgășani, Dealu-Mare etc. — totu locuri renumite pentru vinurile lor. Buchetul acestora a făcutu să se instaleze în țară fabrici de cognacuri cu rezultate escelente.

Și fabricarea vinurilor spumose a luat oarecare expansiune.

Morile de făină, care consumă o forțe însemnată cantitate din grânele noastre, au luat un avântu forțe puternic, astfel că acum făina nu numai că poate ține pieptu concurenței străine, dăr se exportează chiar până în țările cele mai depărtate.

Există mai multe fabrici pentru paste. Conservele de legume se desfășoară în mare cantitate. Cătu pentru cofetăria, această poate concura cu ori ce marfă străină.

Aveniu fabrică de ipsos, care mai înainte se importa. Pentru ceramică, pentru cărămidăria în modu sistematicu pentru teracote avem acum fabricile noastre.

Pentru țărăria avem două mari fabrici.

Sunt mari progresele cari s'au realizat și în privința îmbrăcăminte, a fabricii de pălării și a împletiturilor.

După d. Butculescu a vorbitu d. Ionescu, vice-președintele societății cooperativelor. Acesta dice, că după C.A. Rosetti, sub care erau unite toate breslele a venit d. D. Butculescu, care a lucrat din răputeri pentru prosperarea industriei la Români. Oratorul susține, că Români sunt acum pregătiți să ia parte la expozițiunea din Paris și declară, în fața unor uvertiri, că societarii nu facu politică, ei dorescu numai să îmbunătătescă soarta.

După acesta se ofere o frumoasă coronă d-lui Butculescu și apoi urmează distribuirea premiilor.

În fine președintele stăruie pe lângă toți să ia parte la expozițiunea din Paris.

Sera s'a datu un banchet, la care au luat parte vr'o 150 de persoane.

Convențiunea de comerțu dintre România și Austro-Ungaria.

Camera de comerțu din Pitești a suspus Ministrului român de comerțu următoarele condițiuni în cari crede oportună a se încheia convențiunea comercială cu Austro-Ungaria:

1) Guvernul se caute a garanta libera intrare a cerealelor în Austro-Ungaria.

2) Pastele făinoase, ce se fabrică și în România, să fiă supuse și la taxa vamală.

3) Vinurile austro-ungare să fiă libere a intra în România, însă să fiă supuse la o vamă câtă se pôte de mare, de ore-ce România va calitatea în cantitate abundanță și de calitate destulă de bună.

4) Importațiunea pieilor de marochin, ghem, blac, căptușeli și curele să fiă supusă la taxe vamale, din cauză că fabricarea acestor piei a luat în România un nou avântu.

5) Să fiă liberă intrarea în țară a pieilor brute, care fiind mai bune ca ale României, se va pute concura și în calitate cu produsele austro-ungare.

6) Fabricarea încălțămintelor fiindu una dintre industriile cele mai răspândite în România, de ore-ce aproape în fiecare sat se găsește câte un atare lucrător, ar fi bine ca să se menție taxele din tarifulu autonomu.

7) Importațiunea hainelor să fiă supusă la taxe vamale, pentru aceleași motive ca și ghetăria.

8) Să se menție tarifulu autonomu asupra stofelor în generalu.

9) Să se mărescă vama la următoarele obiecte de căneapă: frânghii, funii, opritori, căpește și chungii, care se fabrică pe o scară întinsă în România; ăr materialul brutu să fiă protegiat.

10) Să se reducă taxa la pălăriile nemontate.

11) Tiparele de hârtia de zugrăvit să fiă supuse la o taxă vamală câtă se pôte de mare, de ore-ce chiar în Pitești este o fabrică care pôte alimenta întreaga țară.

12) La hârtia să se menție vama din tarifulu autonomu.

13) Să se ușureze vama la creioane, penite și plăci de piatră.

14) Vitele ce se transportă în Austro-Ungaria să fiă supuse la carantină o durată mai scurtă și să fiă respectat certficatul veterinarului român.

15) Să se mărescă vama la lemnăria brută, fiă confecționată, sub diferite forme de: mobile, trăsuri, landouri, căruțe, etc.

16) Cera, constatată curată prin biuroul chimic, să fiă supusă la o vamă câtă se pôte de mică, ăr ceresina să fiă supusă la o taxă câtă se va pute mai mare.

17) Bonboncra să fiă supusă la taxe câtă se pôte de mari de ore-ce în România, această fabricațiune a făcutu progrese imense.

SCRILE ȚILEI.

Esamenele școlii civile de fete a Asociațiunii transilvane din Sibiu au datu rezultate forțe îmbucurătoare. D-lu I. Popescu ca delegat alu comitetului Asociațiunii, constată în cuvântarea sa ținută la încheierea anului școlar alu numitei școle, că rezultatul acestor esamene ar fi putut face onore ori și căror școle de aceeași categorie din patria noastră și că decă școla această va progresa totu ca până acum, nu peste multu ea va deveni o școlă în adevăr de modelu. De-

altmintea publicul român a început deja a se convinge despre soliditatea și buna îngrijire a acestei școli; dovədə împrejurarea, că în anul acesta s'au aflatu în internatul școlii de 2 ori mai multe fete ca în anul trecut; s'au aflatu adecă cu totul 66, venite aproape din toate părțile locuite de Români, câteva chiar și din Bucovina și România. În măsura în care va cresce numărul elevor, se voru reduce și taxele susținerii și astfel va deveni acestu institutu accesibil și pentru elevele, ai căror părinți nu sunt în stare a suporta speșele de astăzi.

Despre noua lege pentru armată, ce se va așterne la toamnă parlamentor în Viena și Pesta, „N. fr. Presse“ primese următoarele informațiuni: Cea mai importantă inovațiune va fi, că dispozițiunea asupra maximului contingentului de rășboiu va fi delăturată și în viitoru se va calcula contingentul de rășboiu cu unu anumit procentu alu populațiunii. Se vorbește, că 3½-4% alu întregii populațiuni a monarhiei voru fi chimate sub arme la casă de rășboiu. Astfelu se va înmulți contingentul și cu elu se voru înmulți și cadrele. Numărul anual alu recrutoror va fi prin urmare urcatu și în privința rezervistilor de întregire va face o însemnată inovațiune; ei voru fi chemați la arme pe timpu de 3 săptămâni în fiă-care an și pregătiți astfel spre a pute ample golurile în armată.

Din Paris se telegrafiază: „Figaro“, într'unu articolu, care trece în revistă pe marile regine contemporane, consacra reginei Elisabeta liniile următoare: „Este o femeă, care în România subjugă această națiune nouă și generoasă, făcend din Curtea sa unu focaru atrăgător alu literilor și alu artelor, și practicand cu o grația suverană această maximă adencă din una din operele sale: „prințul nu trebuie să utilizeze decătu două organe: ochii și urechile; gura are unica misiune de a suride“

Guvernul României și guvernul Republicii Franceze, în scopu de a înlesni relațiunile comerciale între cele două țări, au hotărît de a prelungi până la data de 19 (31) Decembre 1888 *invoirea comercială provisorie* actualmente în vigoare, care garantază celor două părți reciprocitatea beneficiului taxelor celor mai reduse, cari sunt s'au voru fi înscrise în tarifele lor convenționale.

Unele diare din Bucuresci înregistrează aproape ca sigură scirea, că d-lu Th.

Văcărescu va fi numit ministru plenipotențiar alu României la Viena. D-lu Olănescu, actualul însărcinat de afaceri alu României la Viena, a sosit la Bucuresci, unde va rămâne definitiv ca secretar general alu ministerului de esterne.

Cetim în „Românul“: „Mai mulți confrăți înregistrează șgomotul, că marele duce Alexe din Rusia va face în luna viitoare o vizită suveranilor noștri la Sinaia.“

Comassarea în Reteagu.

Reteagu, 9 Iuliu st. n. 1888.

În decursul săptămănei ultime a lunei Iunii, cu deosebire în zilele de Mercuri, Joi, Vineri și Sâmbătă, mare parte din poporul Reteagului forma totu grupuri-grupuri pe strade, cu deosebire prin piața în apropierea birtului celui mare. De pe fețele lor, din gesturile ce le făceau, putea ori cine judeca că unu lucru mare ține pe popor adunat, acum în timpul lucrului, acum când nici o mână nu-i iertat să stea în nelucrare; din vorbele lor ori cine putea pricepe, că justificată este șederea lor, deși — chiar în Reteagu — și băieții și fetele, cari n'ar pute purta sapa, câștigă pe di câte 40—50 șcr. la gara căli ferate, unde alegu școrța și o facu legături, și deși cucuruzele sunt de săpatu a doua oră, fenașele și mazărichele ceru cōșă.

Cătră orele 9 dimineța iesu de acasă și întrebă pe unu grupu de omeni, de ce stau în nelucrare? „Așteptăm comisia“ 'mi răspunde unu neam de alu meu, „bine că ai venit acasă să veđi și d-ta ce voru domni cu noi, cum vor să ne fericescă.“ Atunci imi adusei aminte, că pe ziua de 27 Iunii imi spusese ai mei că se va întruni comisiunea pentru *comassarea hotarului*. Așa și fu, că la comassarea hotarului opidului Reteagu se lucră de vre-o cătu-va ani, pe hârtia e și făcută, dăr în realitate nu se pôte face încă, căci grofi și posesorii cei mari nu se pot uni cu poporul, adecă cu sortași (foști iobagi) și cu nemeșii cei mici. Grofi și posesorii cei mari voru cuprinde totu hotarul, să pōtă, ăr sortași și-ar apēra bițele moșore pentru cari au suferit jugul celu greu alu iobăgiei, pentru cari își dau de bună voiă feciorii la oște și pentru cari plătescu dările cele grele, directe și indirecte, încătu adesea trag bucatura din gura copiilor, numai să le pōtă plăti, căci decă nu — vinu droiele de executori și-i duc totu: și mălaiu și slănină, și vacă și purcelu, și sumanu și piep-

FOILETONULU „GAZ.TRANS.“

Doine populare

din Ardealu (Solnocu-Dobēca), culesse de Marița Lucreția Pușcarin.

Ardere-ai lume cu focu,
La cornuri și la mijlocu
Decă 'n tine n'am norocū.
Ardere-ai lume cu pară.
La cornuri și 'n mijlocu ăr
Decă 'n tine n'am tigneală.

Frunduliță, frundă verde
Omū de omū trage nădejde
Numa eu și cu badea
Nu-ne tragemu nădejdea,
Că nădejdea dela mine
E ca șirma de subțire
Er nădejdea badiții
E ca fumū tāmăii.

Vecină gâlbinișă
Ce ești pe min' mănioasă?
Nici pāharu nu ți-lū beu
Nici drăguțulu nu ți-lū ieu.
De ți-l'am luat vr'odată
Să-mē uscū ca frunda 'n baltă,
Și de ți-l'oi mai lua,
Să mē uscū ca iedera.

Mei badiță, ce-ai gânditū,
Că io-sū flōre de pe ritū,
Ție de batjocoritū?
Da io-sū flōrea florilorū

Din grădina domnilorū,
Și io-sū flōre de pe mare
Cine mē sērută mōre.

Bade badișorulū meu
Dare-ăr bunulū Dumneđu
S'ardă cămașa pe tine
Cum arde inima 'n mine,
S'ardă cămașa-ți pe trupū
C'al teu dorū nu potū sē-lū ducū.

Plānge inimuța 'n mine
Ca 'ntr'o pruncă de trei dile.
Așa plānge de cu jele
De-apa stă 'n locū și nu mere,
Și pāmēntu se clātesce
Inima mi-se topesce,
Plānge, plānge, că-i străină
Ca ș'o prună 'ntr'o grădină,
Nici aceea nu-i străină
Că se ține 'n rădăcină.
Cāntă-mi inima cu jele
Ca cucii pe crengurele!

Bate Dōmne, rēu se șede
Codrulū fără de frunză
Și mie fără măicuța,
Codrulū fără de iarbă
Și mie fără de tată,
Codrulū fără de bradi
Și mie fără de frați,
Codrulū fără de flori
Și mie fără de surori,
Codrulū fără de isvorū
Și mie fără de dorū,

Codrulū fără deluțu
Și mie fără de drăguțū.

Pentru ochii unū omū
Facu-mi drumū pe sub goronū
Numa-odată 'mi voiū mai face
Și-apoi i-oiu da bună pace,
Pentru ochi ca murele
Incungiuurū pădurile,
Pentru ochi ca mura cōptă
Incungiuurū pădurea tōtă.

Pe dealu cu lilionū
Mere caru lui Iuonū,
Ionū mere supēratū
La școlă la învățatū.
Eși Iuōne dela școlă
Că toți feciorii se 'nsorā,
Și fetele se mārītā
Tu rămāi rujă 'nvelitā.

Mei badiță Mintianū
Dusu-ți-am dorū 'ntr'unū anū,
Acuși or fi bade doi
De când ședem amēndoi
Și cine ne-o despărțitū,
Fiă-i mōrtea de cuțitū,
Sē mōrā nespoveditū.
De ne-o despărțitū vr'o fată
Sē pērā nemārītātā
Ca mārgeaua ne'nșirātā,
De ne-o despărțitū feciorū
Fiă-i mōrtea de pistolū.

Bade pānașū gātātū
Și-asērā te-am așteptātū,

Totū cu focū și cu lumină
Și cu dorū dela inimă;
Dac'am vēdūtū că nu vii
Pus'am dorū 'n căpētāiu
Cu dragostea mē 'nvelii
Și bine mē odichuii.
Mei badiță Palaciene
De-așū fi sciūtū mai de vreme
N'așū fi arsū atātea lemne,
Le-așū fi lāsātū în pădure
Unde putredesū destule.

Māgheranū cu crēngă rară
Badea-i măniosū de-asarā
Las' se fiā, ce sē-i facū.
Viā 'n casă, decă-i placū.

Badea numa cisme are
Și se ține gazdā mare,
De-ăr avē și cisme moi
Nici n'ar mai vorbi cu noi.

Spune-i bade maică-ta
Sē 'ngrădescă ulița,
Totū cu linū și cu pelinū
Noi sē nu ne mai tēlimū
Făr' Lunea mergēndū la tērgū,
Erā Marța tērguinū
Mercurēa 'napoi viindū,
Joi sērā la ședētōre,
Vinēra la murātōre*.)
În tōtā Sāmbāta-odatā
Dumineca ziua tōtā.

*) Fântānă cu apă sārātă.

tară, și chiar straietele de sub copilașii săi.

Aci d'ér e luptă mare între groți și popor; grofi atacă, — poporul se apără. Pentru apărarea lui, poporul și-a luat un avocat, din cei mai harnici ce-i are în apropiere, pe d-nul Augustin Munteanu. D-sa apără interesele poporului din Reteag din ziua când s'au făcut primii pași pentru comasare. Resultatul l'om vede.

În ziua de 27 Iunie d'ér, sosi comisiunea și adecă, cu trăsuri din Deșu sosiră: Judele Hossu, apărătorul poporului Munteanu, apărătorul posesorului Diamantstein Abraham, Dr. Farkas, concepist în cancelaria avocatului Manu din Deșu, ér cu trenul sosiră trei ingineri străini și inginerul care lucră comasarea în Reteag. Intre acești trei era și d-lu Onoriu Tilia, inginer de comasare din Smigă, lângă Mediaș. Acești trei ingineri streini erau aduși ca arbitrii, să facă adecă pace, să mijlocască înțelegere între marii posesori și popor. Mai erau de față și grofi interesați și alți posesori mari interesați în cauză.

După 11 ore, judele Hossu spune, că lucrarea se p'ote începe. Drept aceea inginerii luară locu la masa din mijlocul ospetăriei, totu acolo luă locu judele Hossu și notarul lui, Lazaru. Apoi judele dete notarului său actele privitoare la comasarea hotarului Reteag să le cetască în audul publicului și cu deosebire pentru luminarea inginerilor streini. Fiesce că mapa hotarului încă nu lipsi de pe mesă; ceea ce notarul judecătorei cetia din acte, inginerii căutau și-și esplicau lucrul de pe mapă; făceau adecă întocmai ca elevii la învățarea geografiei.

Luaiu parte și eu ca ascultător la astă afacere, și încă ca ascultător interesat, căci moșiora părintescă, care a ținut de pâne pe tata și pe moșul, pentru care ei au sângerat pe brezdele boieresci, pentru care mama și buna au asudat sub alunul boierului, pentru care plătit'au dare în bani și sânge, pentru care însu-mi portu greutățile de totă natura, care m'a nutrit până la absolvirea studiilor, și la care sperez a mă întorce după ce nu voi mai putea purta sarcina de învățător la prunci n'émului meu, moșiora mea părintescă încă este pe acest holar, în care comună-mi este și bordeiul părintesc. Mi se face însă p'ercul măciucă în vârful capului când vedu pretensiunile pe lângă cari insistă domni cei mari, grofi și marii posesori. Ei nu pretindă nici mai multă nici mai puțin, decât totu hotarul care este în apropierea imediată a comunei opidane Reteag.

Ca se pricepă bunul cetitor mai bine pretențiunea domnilor, imi permitu următoarele esplicări:

(Va numa.)

Din comitate.

Raportele comitetelor administrative pe luna lui Iunie.

Comitatul Clușului. Restanțele de dare cu finea semestrului primu au fostu 599,578 fl. 17 cr., s'au incassat din aceștia 158,076 fl. 2 cr.; au rămas restanță: dare directă 441,502 fl. 15 cr.; dare militară 42,998 fl. 56 cr. — Ministrul de finanță a datu ordinu să se sisteze execuțiunile pe timpul secerișului. Esecuțiunile de dare se voru reincepe în sensul acestui ordinu numai după secerarea sămănăturilor de toamnă.

Ce ușurare este acesta, decât l-se voru lua bieților omeni bucatele îndată ce le voru aduce de pe câmpu?

Inspectorul reg. de școle Kozma Ferencz a făcutu amănunțite raporte despre starea învățământului din acestu comitat. A laudat mai cu sămă școlele din: Borșa, Gierfalău, Inocu, Miera, Gilău, Hida, Chidea, Sâncraiu micu, Mociu, Suat. Incă și mai satisfăcutu a rămasu inspectorul cu școlele din: Hue-

din, Ciucia, Oșorheiu, Cojocna, Bădocu ș. a.

Inspectorul se plânge contra școlei comunale din Valcăul ungurescu. Din 130 copii obligați la școlă abia au fostu înscriși 76, la esamenu s'au prezentat însă numai 48. Absențiile școlare facu 5280 1/2 zile.

Starea sanitară a locuitorilor în genere disu a fostu multămitore în luna acesta. Trachoma însă, care până aci domnia numai în cercul Huedinului, a luat acum dimensiuni și în cercul Almașului, unde în comunele Petridul mare și Petridul micu s'au găsit cu totul 69 de inși suferind de acestu soi de bolă de ochi, dintre cari mai mulți inși sunt în pericol de a rămâne orbi. S'au luat dispozițiuni pentru trimiteria unui medicu pentru bole epidemice la fața locului.

Intemplieri diferite.

Grindină și rupturi de nori. Dlu Iorgoviciu, învățator în Varadia, ne comunică următoarele: „În 8 Iuliu st. n. la orele 3 1/3 p. m. se ridică dinspre nordu nise nri grozavi, cari după câteva minute se v'ersară în modu înspăimântătoru, asupra comunei noastre, aducend cu sine ghiață de mărimea ouelor de găină, devastand edificile și neremânend nici barem o singură casă scutită de acestu orcanu. Tote fructele și sămănăturile sunt atatu de sdrobite încatu nu lasă absolutu nici o speranță de recoltă. Animalele domestice, ba chiar și omenii, cari erau pe la câmpu au fostu vătmați și răniți greu. Poporul e în celu mai extremu grad alu desperațiunii.“

Asemenea se comunică din Fizeșu-Sâmpetru, că în după ameda zilei de 16 Iunie st. v. o grindină impreumată cu ruptură de nori a nimicit în modu ireparabilu întregă reculta din anul acesta ce promitea unu secerișu foarte bogat. Ierburile asemenea au fostu nomolite. Numai în cucuruzu a mai rămasu puțină, foarte puțină speranță.

Focu. În comuna Paleșu (Königsdorf) din comitatul Tërnavei-mari unu copilașu surdo-mutu, ca de vre-o 10 ani, se jucase cu chibritele. Din jucăria lui se iscă unu focu, care prefăcu în cenușă 27 suri, 5 case, 3 grajduri, 2 șoprone, hambare, haine etc. Paguba în totalu 3886 fl. dintre cari prețu de 903 fl. a fostu asigurat.

A cădutu din înălțimea mării sale țiganul Dima Simon din comuna Nyuitod, comitatul Treiscaune. Norocul ilu făcuse și pe elu să ajungă jurat la sat. Cât-va timpu s'a purtat bine, d'ér odată norocul l'a părăsit și nefericitul Dima Simon a trebuit să se întorcă érăsi la sörtea altor muritori. S'a întemplat adecă, că în ziua de 6 Martie anul 1888 după Chistosu, l'a pusu pecatele pe bietul jurat țigănescu să arangieze o cină strălucită, la care luă parte elita întregi aristocrațim țigănesci din apropiere și din depărtare. Vă puteți închipui, câtu de fericit se simția bietul Dima Simon, care din unu modestu făuritor de cuie, ce locuia în unu cortu la capetulu satului, ajunsese să presideze un banchet strălucit ca acesta și încă în calitate de jurat al satului. Fericirea acesta a durat însă numai până când s'a adus pe mesă friptura cea de porc. Friptura nu se putea mânca fără oțetu și oțetu nu era nicăiri. Juratul Dima, ca stăpănu alți casei, se duse repede după oțetu. Cu ocaziunea acesta, trecend pe lângă casa locuitorului Peter Mihaly, își viri puțin capulu pe ferestră, căci și așa afară era nopte și nu-lu vedea nimenea, ér de stăpănu alți casei nu se temea, căci acesta era în momentul acesta oșpele lui la cină. Juratul țigănescu puse mâna pe unele cărnuri, ce le putu afla, și le duse de le ascunse la prietinelu său Gaal Janos, apoi se întorșe acasă între oșpeții săi, cari ilu așteptau. În ziua următoare s'a descoperit

furtul. Primăria luand cu sine pe „onestulu“ jurat Dima, încep să facă perchișiță domiciliară. Carnea furată s'a găsit ascunsă în bucatele lui Gaal Janos. Pecatele juratului țigănescu s'au descoperit și nemilosa sörte l'a aruncat de pe tronul mării sale de jurat drept în fundul temniței pe doi ani, ér pe confratele său Gaal pe 1 an. S'au descoperit încă și alte asemenea „necoretități“ din viața de funcționar a lui Dima Simon.

SCRIRI TELEGRAFICE.

Wiesbaden, 11 Iulie. Guvernulu s'erbescu a cerut pe cale oficială dela autoritățile de aci ca să dea sprijinulu lor trimișilor s'erbesci pentru ca să p'otă aduce la Belgradu pe prințulu de coronă Alexandru. Sprijinulu acesta nu l'au putut refusa autoritățile. Trimișii guvernulu s'erbescu însă n'au făcutu întrebuintare de acestă promisiune.

Berlinu, 11 Iulie. Călătoria împăratului în Rusia a fostu amânata cu o zi.

Raportulu anunțat alu medicilor asupra bolei r'eposatului împăratu Fridericu arată, că medicu Gerhardt, Bergmann, Tobold au făcutu o diagnosă corectă, precând Mackenzie până în luna lui Noemvre a negat, că Fridericu suferă de racu. Judecata asupra lui Mackenzie e nimicitore.

Berlinu, 12 Iulie. — Doctorulu Mackenzie a declarat prin telegrafu, că peste câteva zile va răspunde pe largu la raportulu medicilor germani. Deocamdată ilu l'egă considerația ce-o are cătră împărătesa veduvă.

Wiesbaden, 12 Iulie. — Pricipesa Murussi, care a încercat în Berlinu a dobendi intervențiunea curții în favorea Reginei, s'a reîntorsu fără ași fi ajunsu scopulu.

Belgradu, 12 Iulie. Episcopatul s'erbescu nu va lua parte la festivitățile din Kiev.

DIVERSE.

Sclavagiulu. Cardinalulu Lavigerie, primatul Africeii, a ținut o conferință în contra sclavagiului, de pe amvonulu bisericii Saint-Sulpice din Paris. Conferința acesta a făcutu mare efectu în capitala Franciei. Predicatorulu a declarat, că de câți-va ani, centrulu Africii a devenit érăsi t'ergu pentru negustorii de carne omenescă, care depopulează satele și duc în robia triburi întregi, bărbați femei, copii. Misionarii au fostu adesea martori la aceste acte de barbaria. Unu număr de 400,000 Negri sunt smulși pe fiă-care anu din satele lor și duși pe piețele de sclavi din Maroco și din Egiptu. În centrulu Africii grăza domnesce în permanentă. Câți-va coloni curagioși au organizat mici corpur espediționare, ca să protegă satele amenințate. Bunăvoința lor este adesea neputincioasă, și negustorii de sclavi, înarmați până în dinți, străbatu țera triumfător, sămănand jale și ruină după ei. Prelatul catolicu face apelu la omenirea civilizată, ca să se ridice și să puie capetu oribilului comerțu.

Burete făcătoru de minuni. Intre Draule și Gleinicz unu păstoru află unu burete crescut într'unu arbore găunosu, care prin forma sa representă în modul celu mai claru imaginea Pr'ecuratei Vergurei Maria ținend în brațe pe Fiulu său. Poporul din împrejurime vorbesce despre multe minuni săv'ersite de acestu burete miraculos. Așa se dice între altele, că unu copil leprosu, precum și unu om schiopu, cari nu de multu se scaldară în apa unui isvoru din apropiere s'au vindecat imediatu. Țeranii manifestă o adevărată adorațiune față cu acestu burete. Ei au încunjurat cu gratii

de fieru arborele în care este crescutu miraculosu burete, ziua și nopte aprindu focu în jurulu lui și împodobescu cu mulțimi de cununii acestu burete. Caracteristicu e, că nu fie-care om vede în buretele numitu tipulu și asemănarea Maicei Domnului, ci numai acela, care s'a făcutu vrednicu de a-lu vedu. În popor există o mișcare puternică pentru a zidi o capelă în acelu loc făcătoru de minuni.

Măsura și greutatea personalului de poliția în New-York. Personalul de poliția din New-York dintre tôte capitalele mari este cel mai bine salariat. Mai înainte starea forte rău. Se putea corupe și putea face politică cu elu. Dela 1881 s'a organizat din nou și s'a supus sub comanda a patru comisari aleși de primarul orașului. Pe lângă aceștia există unu inspectoru supremu cu l'efă de 30,000 franci, 4 inspectori cu câte 17.500 franci, ceilalți omeni de serviciu sunt împărțiți în trei clase cu l'efi dela 5—6000 franci. Numărulu omenilor dela poliția se urcă la 3216, pentru cari orașulu plătesce în totalu 22 milioane de franci. Dela funcționarii acestui corp polițienesc, astăzi forte dexteru, nu se potesce o cultură particulară li-se cere numai scrisore cetățu, cu deosebire însă se pretinde dela ei să fiă omeni cinstiți și trupesce voinici. Cine vră să între în șirulu lor trebuie să aducă atestatele dela metru și dela kilogramu. Condițiunea este: mărime de 1 metru 72 cm. cel puțin 87 cm. lățime la pieptu și o greutate de 62 1/2 kilo.

ULTIME SCRIRI.

Darmstadt, 9 Iulie. Principele Alexandru de Battenberg a fostu Duminecă în mare pericolu de viață. Mergend cu trăsura peste unu delu spre Heiligenberg, calulu se speria și trăsura cu calu cu totu se r'etogoli peste o ripă de vre-o 200 metri de adencă. Principele avu prezența de spiritu, ca în cădere să se prindă de o tufă, ér trăsura și calulu trecu peste elu. Servitorulu sărise mai înainte din trăsura. Vătămările ce și-lea atrasu principele se asigură că nu sunt grave.

Cursulu pieței Brașov

din 12 Iulie st. n. 1888

Bancnote romănesci	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintu romănescu	„	8.68	„	8.70
Napoleon-d'ori	„	9.88	„	9.92
Lire turcesci	„	11.20	„	11.24
Imperiali	„	10.20	„	10.24
Galbini	„	5.88	„	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—
„ „ „ 5 1/2%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusesci	„	117.—	„	118.—
Discontulu	„	6 1/2	—	8% pe anu.

Cursulu la bursa de Viena

din 11 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	102.15
Renta de hărtia 5%	89.80
Imprumutul căilor ferate ungare	151.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banat-Timișu	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.30
Bonuri croato-slavone	104.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	100.75
Renta de hărtia austriacă	81.05
Renta de argintu austriacă	82.40
Renta de aur austriacă	112.45
Losuri din 1860	139.80
Acțiunile băncii austro-ungare	878.—
Acțiunile băncii de creditu ungar.	300.75
Acțiunile băncii de creditu austr.	310.50
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'ori	9.90
Mărci 100 imp. germane	61.20
Londra 10 Livres sterlinge	124.95
Imprumutul cu premiulu ungurescu	130.40
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	124.80

Editoru și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

